

prima instanță - (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) V. Ciumac
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vadim Bejan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Bejan împotriva Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost admis apelul Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 19 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca tardivă,

c o n s t a t ă:

La 29 septembrie 2014 Vadim Bejan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-40/14 din cu privire la admiterea cererilor de participare la concurs pentru suplinirea funcțiilor de procuror din 20 martie 2014, în partea respingerii candidaturii sale pentru ocuparea funcției de procuror.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că în perioada 01 octombrie 2011-31 martie 2013 a urmat cursuri de formare inițială a candidaților la funcția de procuror în cadrul Institutului Național al Justiției.

Susține că în luna februarie 2014 a depus o cerere prin care a solicitat înscrierea la concursul privind ocuparea funcției vacante de procuror în r-nul Ungheni, însă prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-40/14 din 20 martie 2014, cererea sa a fost respinsă din motiv că persistă riscuri care sunt incompatibile cu exercitarea funcției de demnitate publică.

Menționează că după verificarea candidaturii sale în conformitate cu prevederile Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, i s-a adus la cunoștință informația parvenită de la Serviciul de Informații și Securitate precum că, la 01 februarie 2008 în privința sa a fost pornită urmărirea penală conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Codul penal, fapt ce reprezintă un factor de risc pentru exercitarea funcției de procuror. La 12 martie 2008 urmărirea penală a fost încetată din motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Consideră că, începerea urmăririi penale nu demonstrează existența în acțiunile sale a unor fapte infracționale, totodată aceasta nu dovedește existența unor factori de risc pentru exercitarea funcției de procuror.

Afirmă reclamantul că careva circumstanțe care să reprezinte factori de risc prevăzute de art. 4 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 lipsesc și el întrunește toate condițiile prevăzute de art. 36 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, iar, prin urmare, careva temeiuri pentru respingerea candidaturii sale nu sunt.

Reține reclamantul Vadim Bejan că la 19 august 2014 a primit hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-40/14 din 20 martie 2014, iar la 26 august 2014 s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul Superior al Procurorilor solicitând anularea hotărârii în partea respingerii candidaturii sale pentru ocuparea funcției de procuror.

Însă, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-163/14 din 04 septembrie 2014, care i-a fost adusă la cunoștință la 23 septembrie 2014, cererea sa a fost restituită cu mențiunea că aceasta urmează a fi înaintată în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2014 s-a admis cererea de chemare în judecată a reclamantului Vadim Bejan împotriva Procuraturii Generale și s-a anulat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-40/14 din 20 martie 2014, în partea respingerii candidaturii lui Vadim Bejan pentru ocuparea funcției de procuror. (f.d. 42,46)

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 martie 2015 s-a corectat eroarea materială evidentă din cuprinsul hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2014 și s-a exclus penultimul alineat din partea motivată a hotărârii nominalizate cu următorul conținut, „Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia despre necesitatea de respingere a cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată”. (f.d. 50)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 s-a admis apelul declarat de Procuratura Generală și s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2014, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecatori. (f.d. 64, 65-68)

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 mai 2015 s-a antrenat în proces în calitate de co-pârât Consiliul Superior al Procurorilor. (f.d. 73)

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 iunie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Vadim Bejan împotriva Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea parțială a hotărârii și s-a anulat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor

nr. 12-40/14 din 20 martie 2014 în partea respingerii candidaturii lui Vadim Bejan pentru ocuparea funcției de procuror ca ilegală.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 iulie 2015 Procuratura Generală și Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul reprezentantului Corciu Cristina, au declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Bejan să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 s-a admis apelul Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor, s-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Bejan împotriva Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ, s-a respins ca tardivă.

La 27 mai 2016, Vadim Bejan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 iunie 2015.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Referitor la tardivitatea cererii de chemare în judecată susține că, hotărârea Consiliului a primit-o contra semnătură la 19 august 2014. La 26 august 2014 a depus cerere prealabilă solicitând anularea hotărârii nr. 12-40/14, în partea ce ține de respingerea candidaturii sale pentru ocuparea funcției de procuror. La 23 septembrie 2014 a primit răspunsul la cererea prealabilă, iar la 26 septembrie, peste trei zile, a depus cerere de chemare în judecată.

Astfel, consideră recurentul Vadim Bejan că a respectat atât termenul de prescripție prevăzute de art. 96 Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, precum și, de art. 14 alin. (1) și art. 17 alin. (1) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin referința depusă, Consiliul Superior al Procurorilor a indicat că recursul declarat de către Vadim Bejan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că Vadim Bejan a depus recursul la 27 martie 2016, acesta se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul Vadim Bejan și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vadim Bejan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vadim Bejan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari